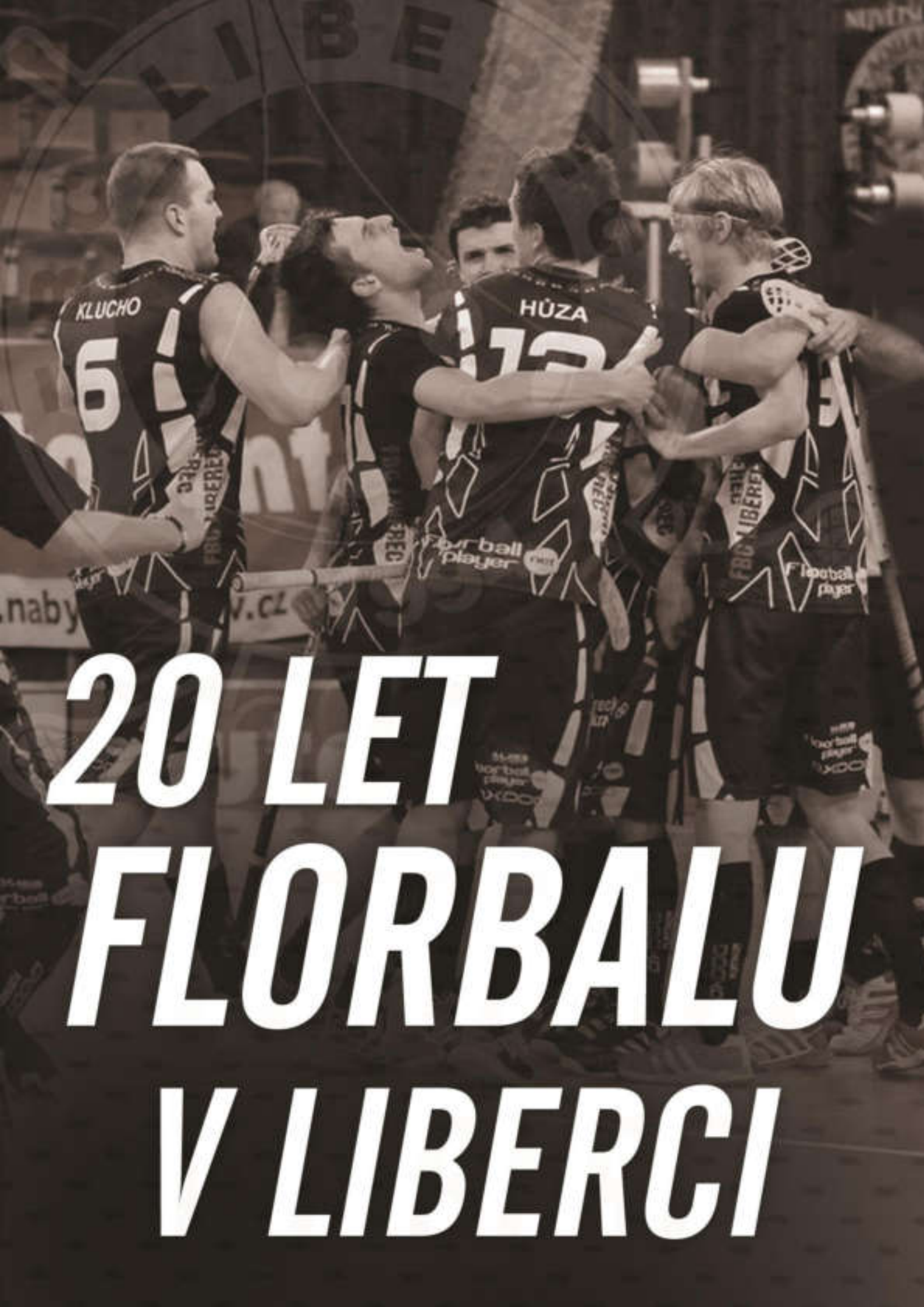

20 LET FLORBALU V LIBERCI

NA CO VŠECHNO SE MŮŽETE TĚŠIT

Slovo prezidenta	1
Rozhovor s Jřím Stožickým	2
Rozhovor s Jitkou Černou	3
Rozhovor s Josefem Zalabákem	4
Rozhovor se Zuzanou Svobodovou	5
Rozhovor s Janem Jánským	6
Rozhovor s Petrem Pluhařem	7
Rozhovor s Radkou Vondrovou	8
Rozhovor s Vladiměrem Ježkem	9
Rozhovor se Zdenkou Syptákovou a Petrou Skružnou	10
Rozhovor s Viktorem Kolářem	11
Rozhovor s Janem Havrdou	12
Rozhovor s Tomášem Fialou	13
Rozhovor s Lenkou Bartošovou	14
Rozhovor s Davidem Derkou	15
Rozhovor se Zdeňkem Skružným	16
Rozhovor s Liborem Dingou	17
Rozhovor s Danou Nesměrákovou	18
Rozhovor s Blankou Procházkovou	19
Rozhovor s Františkem Příhodou	20
Rozhovor s Lukášem Nesměrákem	21
Rozhovor se Zdeňkem Chybou	22
Rozhovor s Tomášem Erbenem	23
Síň slávy	24
Historie klubu	26
Milníky a úspěchy klubu	30

ÚVODNÍ SLOVO PREZIDENTA KLUBU

Vážení florbaloví příznivci, hráči, hráčky a hosté,

právě jste otevřeli brožuru k výročí 20-ti let existence florbalového klubu FBC Liberec. Za tuto dobu prošlo klubem dle odhadu pamětníků přibližně 5.000 členů. Věk FBC Liberec i počet klubových členů je číslo více než obdivuhodné.

Za dobu své činnosti FBC Liberec vždy hrálo důstojnou roli ve florbalovém prostředí, klub se pyšní členskou základnou ve všech věkových kategoriích u chlapců i děvčat, řada mládežnických družstev v různých časových obdobích dosáhla vynikajících sportovních výsledků a po celou dobu své existence patří mezi špičku ve svém regionu. Družstva dospělých patří do skupiny extraligových oddílů, ženský tým FBC Liberec je 6-ti násobným mistrem ČR.

V této publikaci bychom Vám velmi rádi alespoň částečně připomněli nejdůležitější milníky v libereckém florbalu a na krátkou chvíli zabrousili do historie. Představíme Vám důležité osobnosti FBC Liberec formou úryvků z rozhovorů s nimi, ukážeme Vám historické dokumenty a seznámíme se základními historickými fakty. V další části Vám představíme síň slávy FBC Liberec a zejména její členy.

Florbal patří do skupiny tzv. nových sportů, vznik sportu je datován cca v 70-letech minulého století, největší rozmach a nejpočetnější členské základny jsou ve Švédsku a Finsku. Tyto země nade všemi ostatními vyčnívají, do užší skupiny největších florbalových zemí však patří i Česko společně se Švýcarskem.

I florbalovým Libercem prošla neskutečně velká skupina hráčů, hráček a činovníků na všech pozicích. Bez těchto osob by dnešní FBC Liberec nebylo takovým klubem, jakým je a nedosáhlo by předchozích sportovních výsledků. Obsah této publikace a zejména výčet osobností není zcela jistě vyčerpávající, není možné vyjmenovat všechny, kteří se na rozvoji libereckého florbalu podíleli. Za tuto činnost patří všem zúčastněným velké poděkování a současně přání, aby takovéto další aktivní osobnosti vždy v Liberci byly a FBC Liberec pomohly i v dalších letech a jeho rozvojových fázích.

Dvacítka je věk, kdy je běžný člověk téměř samostatný. FBC Liberec je samostatné od samého počátku, zcela jistě překonalo období miminkovských a dětských let. Je to již dospělý mladý hoch, který však potřebuje dozrát a odolat všem životním nástrahám. Přeji, aby FBC Liberec proplul těmito nástrahami a dokázal se posunout k dalšímu životnímu rozvoji.

Děkuji za pozornost a přeji příjemné listování historií FBC Liberec.

František Přihoda

prezident FBC Liberec

BONUS NA ROZJEZD: „PŘEJI LIBERCI MNOHO SCHOPNÝCH A ZAPÁLENÝCH LIDÍ,“ ŘÍKÁ JIŘÍ STOŽICKÝ

Kromě "elitní" dvacítky Vám jako bonus přinášíme rozhovor s Jiřím Stožickým, který aktuálně působí jako hlavní kouč mužů České Lípy. V Liberci se zapsal mezi velmi úspěšné trenéry, když sbíral úspěchy s mužstvem juniorek.

V Liberci jsi trénoval juniorky a prošel jsi s nimi jako hlavní trenér několika sezónami, pamatuješ si na nějaké úspěchy či významné momenty?

„Nikdy nezapomenu na první bronzovou medaili. Z toho zápasu si pamatuji skoro každý detail. Porazili jsme Lhokamo Praha 4:3, kdy jsme zápas otočili v poslední minutě dvěma góly, které dala Lucka Klvánková a Simona Počtová. A druhý opravdu silný zážitek je prohrané finále v prodloužení proti Bohemians Praha. Tenkrát to bylo velice náročné play-off a tým prokázal velmi silný charakter, kdy při power-play vyrovnal. Pak v prodloužení nastřelila Mikolášková břevno, aby vzápětí soupeř rozhodl šťastným gólem po nahození z půlky hřiště. Tahle porážka mě mrzí do dneška. Nutno říct, že i stříbrná medaile byla obrovským úspěchem a ten tým byl asi nejlepší, co jsem v Liberci v juniorkách zažil. Jsem rád, že liberecké juniorky dosáhly na vytoužený titul pár let poté.“

Co bys popřál klubu k výročí 20 let?

„Hlavně Vám přeji mnoho schopných, zapálených lidí, bez kterého se velký klub nedá dělat. Dále všem lidem v klubu přeji, aby zažili aspoň tolik fajn zážitků kolem florbalu, co jsem zažil v Liberci já. A v poslední řadě přeji hodně sportovních úspěchů a radosti z tohoto krásného sportu.“

20. „NEUMÍM SI PŘEDSTAVIT, ŽE BYCH HRÁLA JINDE,“ ŘÍKÁ JITKA ČERNÁ

Jitka Černá, za svobodna Hlavešová, byla ve své době oporou Crazyn. Byla u zrodu ženského týmu v Liberci, působila v něm hned od náboru. Její aktivní kariéra trvala 11 let, poslední sezónu odehrála v letech 2005/2006, ve které se zároveň stala šestinásobnou mistryní ČR.

Všichni tě znají spíše pod přezdívkou Housena. Jak to vzniklo?

„Přezdívku Housena vymyslel Tomáš Erben. Přespávali jsme někde po turnaji na zemi ve spacácích a já v něm byla zachumlaná tak, že nebylo poznat, kdo v něm leží, tak jen prohlásil – co to tady leží za Housenku – a už mi to zůstalo. No později se to smrslo na Housenu, Hous a nakonec jen Hou.“

Jaké pro tebe bylo hrát za FBC Liberec?

„Skvělý. Neumím si představit, že bych hrála někde jinde. Asi jsem patriot. Nejdřív mě chytil samotný florbal, pak ta banda holek, co se kolem sešla a pak přišel první titul. To už ta motivace šla nějak sama... hrát na PMEZ... obhajoba titulu a pořád dokola!“

Co bys popřála klubu k výročí 20 let?

FBCčku bych k dvacítce popřála spoustu zapálených a šikovných hráčů a hráček všech věkových kategorií a stejně zapálené funkcionáře a lidi kolem – bez nich by to totiž nešlo.“

19. „MÁM RÁD SVŮJ KLID,“ ŘÍKÁ JOSEF ZALABÁK

Jako další osobnost klubu FBC Liberec jsme vybrali Josefa Zalabáka. Ten se dostal k florbalu přes známost s Liborem Dingou, současným asistentem mužů FBC Liberec. Zalabák se potkal s Dingou na atletice. Tehdy ho Dinga požádal o spolupráci, neboť vedl přípravu atletů, ale ne vždy měl na přípravu dostatek času. Zalabák si hned v úvodu všiml nedostatků ve všeobecném pohybu i komplexním rozvoji. Vznikla tedy spolupráce, kdy si oba rozdělili svou práci na polovinu – Libor se staral o atletiku a Josef si vzal na starost zpevňovací a uvolňovací cviky.

Tento scénář se opakoval i ve florbalovém prostředí. Dinga nastoupil k týmu mužů jako hlavní kondiční trenér. Hned ve svém druhém roce ve své funkci požádal o pomoc Zalabáka, který nabídku přijal. Florbalistům FBC se snažil pomáhat po všech stránkách, později si udělal masérský kurs a rovněž kurs zdravotníka.

Ze Zalabáka se postupně stal pro všechny hráče populární „Pepě“, který pomáhal hráčům po zdravotní stránce. Připravoval pro Liberec posilovací tréninky s tehdy revolučními pomůckami. Tým FBC Liberec možná jako jeden z prvních florbalových týmů cvičil na BOSU, TOGU, s expandéry nebo podobnými pomůckami. Hlavně se zaměřoval na posilování s vlastní vahou těla.

Kromě zpevňovacích cviků pro florbalisty se rovněž staral o hráče se zraněním, ať už se jednalo o několikadenní problém nebo půlroční absenci.

18. „OSLAVY TITULŮ OPOMENOUT NELZE, TY BYLY VŽDY POVEDENÉ,“ ŘÍKÁ ZUZANA SVOBODOVÁ

Zuzana Svobodová odehrála v dresu Liberce sice „jen“ pět sezon, během nich se ale čtyřikrát radovala ze zisku titulu. Obávaná a nekompromisní obránkyně nám v rozhovoru prozradila, že kromě hezkých chvil zažila i dva nepěkné momenty v dresu Liberce.

Máš nějaký zážitek, na který ráda vzpomínáš?

„Ráda vzpomínám na finálovou sérii 2003/2004, kdy jsme vyhrály v pátém utkání finále na nájezdy. To byl fantastický zážitek. Osobně také ráda vzpomínám na finálovou sérii o rok později, kdy jsem v jejím posledním zápase dostala důvěru a po nerozhodném výsledku v normální hrací době i prodloužení, šla jako jedna z pěti na nájezd. A dala. No a opomenout nelze ani oslavy titulů. Ty byly pokaždé hodně povedené.“

Na který vzpomínáš naopak nerada?

„Nerada vzpomínám na utkání, ve kterých jsem se zranila. To bylo v roce 2003 – následovala operace kolene a v roce 2005 – následovala operace kotníku. Obě přišly v nešťastném období před mistrovstvím světa. To v roce 2003 mne nakonec opravdu minulo, v roce 2005 jsem měla více štěstí a dokázala se do národního týmu vrátit.“

Co bys popřála klubu k výročí 20 let?

„Liberec pro mne vždy představoval „florbalovou rodinu“. Troufnu si říct, že Liberec je klub, díky kterému jsem získala nejen úspěchy, ale také hodně přátel na celý život. Z klubu jsem odešla před mnoha lety, tak nevím, jaká je atmosféra teď. Ale kdybych jim měla něco popřát, pak by to bylo právě tohle. Aby se klubu dařilo nejen výsledkově, ale také aby si zachoval určitou „domáckou“ atmosféru.“

17. „PŘEJI KLUBU SPOUSTU TALENTOVANÝCH HRÁČŮ, KTERÍ BUDOU MÍT V SRDCI FBC LIBEREC,“ ŘÍKÁ JAN JÁNSKÝ

Jan Jánský se poprvé dostal do styku s florbalem až v patnácti. Před tímto populárním sportem hrával hokej a později i basketbal. V začátcích hrál i přes nízký věk za muže "B". Juniorská soutěž se rozjela až po dvou letech, a tak si ještě stihl zahrát juniorku se svými vrstevníky. Do mužů se prosadil nastalo v roce 2000, jeho kariéra ale neměla dlouhého trvání.

Proč tvoje hráčská kariéra trvala jen čtyři roky?

Jelikož jsem před florbalem hrál ještě hokej a basketbal, bylo moje tělo hodně opotřebované již v začátcích mé florbalové kariéry. Měl jsem problémy s oběma kotníky. V mužích ke konci mé poslední sezony byly bolesti opravdu velmi silné. Doktor mi řekl, že pokud chci ve sportu na vyšší úrovni pokračovat, musím na operaci. Měl jsem florbal rád, ale toto jsem podstoupit nechtěl.

Působil jsi v FBC taky jako trenér. Jak tě to bavilo, coti trénování dávalo?

„Tahle otázka se dá rozdělit na dvě úrovně. První bylo trénování dětí. Bylo krásné sledovat, jak se děti lepší, jak rostou, nejen florbalově. Práce s dětmi (mládeží) mne navíc hodně naplňovala. Tou druhou úrovní bylo trénování mužů. To už bylo hodně o vyšších ambicích, často také o nervech.“

Co bys popřál klubu k výročí 20 let?

„Spoustu rozzářených dětských úsměvů a tváří při florbalu. Talentované hráče, kteří budou mít v srdci FBC Liberec.“

16. „PŘEJI LIBERCÍ, ABY HRÁL VE VŠECH KATEGORIÍCH TU NEJVYŠŠÍ MOŽNOU SOUTĚŽ,“ ŘÍKÁ PETR PLUHAR

Dlouholetá součást klubu je i Petr Pluhář. Jeho firma je provozovatelem a majitelem internetového obchodu Floorballplayer. Zároveň také dovozcem florbalových značek Oxdog, Exel, Precision, Wooloc a Canadien do České a Slovenské republiky. Je dlouholetým hlavním sponzorem Liberce v oblasti materiálního vybavení. S Libercem spolupracuje již od roku 1999.

Petře, jak ses vlastně dostal k florbalovému Liberci? A co jsi dělal předtím?

„V 17ti letech jsem nastoupil do firmy mého otce, která dovážela a prodávala přední hokejové značky. Vzhledem k tomu, že jsem do 18ti hrál hokej za Slavii a Spartu, jsem měl blízko jak ke zboží, tak k hráčům. Nebyl jsem hvězda, spíš „dělník“, a tak jsem se rozhodl věnovat většinu svého času obchodu a hokej jsem nechal jen jako koníček. Přes hokejové značky jsme se pak dostali i k florbalu. Začali jsme v roce 1996 dovážet značky Canadien, Koho a Titan.“

Jak naplnila spolupráce s Libercem tvé očekávání?

„V dlouhodobém horizontu jsem se spoluprací spokojen. Jako partner jsme byli u všech titulů žen, u titulů juniorek i u úspěchů ostatních mužstev.“

Co bys popřál klubu k výročí 20 let?

„Hodně nadšených hráčů, trenérů a vedoucích, kteří pomohou Liberci, aby hrál ve všech kategoriích tu nejvyšší možnou soutěž.“

15. „NENAŠLA JSEM MÍSTO NÁBORU NA ŠERM, TAK JSEM ZKUSILA FLORBAL,“ ŘÍKÁ RADKA VONDROVÁ

Radka Vondrová, za svobodna Nečásková, je mezi florbalisty známá jako Kořena. Nechybělo málo a místo bojovné florbalistky z ní byla šermířka. V dresu "Crazy" působila od roku 1995, kdy byl florbal v Liberci ještě v plenkách a své úspěšné působení ukončila v roce 2008. Radka je pětinasobná mistryně ČR s FBC Liberec Crazy Girls a na krku jí viselo i jedno stříbro a jeden bronz z nejvyšší ženské ligy. Mezi úspěchy patří i několik účastí na PMEZ, kde se s Libercem umístila ve velké konkurenci na čtvrtém místě. K osobním úspěchům sama řadí své třináctileté působení v FBC Liberec a dvojnásobné vítězství v anketě florbalistka roku (2000 a 2001). Kořena byla i dlouhodobou oporou reprezentace, zúčastnila se dvou MS.

Jestli si dobře pamatuji, tak ty patříš mezi zakladatele ženského florbalu v Liberci. V jakém roce to bylo a jak ses k florbalu dostala?

„To je možné, nepátrala jsem po tom tak důsledně. Přidala jsem se k týmu někdy v únoru 1995 a k florbalu jsem se dostala úplnou náhodou. Původně jsem se asi 14 dní před nábořem chtěla přihlásit na šerm. Bylo to spolu s pozdější gólmankou Pavlínou Krámskou. Bohužel – spíš bohudík – jsme nenašly to místo, kde se nábor na šerm konal. Za 14 dní mě oslovila moje tehdejší učitelka tělocviku Eva Vojtěchová (taky s námi byla nějaký čas v týmu), jestli nechci zkusit florbal. Měla jsem tenkrát zlomenou nohu a na nábor přesto šla. Co se týče zkoušky běhu, samozřejmě jsem totálně propadla, ale třeba klíky jsem zvládla. Vzali mě a můj soutěživý duch dostal ránu pod pás od Tomáše Erbena až několik let poté, protože mi oznámil, že stejně vzali všechny (směje se).“

Co bys popřála klubu k výročí 20 let?

„Hlavně bych popřála jeho členům a realizačnímu týmu, aby je vše bavilo a aby si ze svého působení v klubu odnesli spoustu krásných vzpomínek a pocít, že vše mělo smysl. Dále přeji všem aktérům soutěží všech kategorií, aby se jim dařilo a dokázali hájit důstojně klubové barvy ať na hřišti či mimo něj. Tak všechno nejlepší a pořádně to oslavte.“

14. „FLORBAL SE MI HNED ZALÍBIL,“ ŘÍKÁ VLADIMÍR JEŽEK

Vladimír Ježek se k florbalu dostal díky známosti s tehdejším prezidentem Tomášem Erbenem, se kterým hrál házenou. Ježek se s Erbenem domluvil na propagaci turnaje skrze média a sport s děrovaným míčkem ho natolik uchvátil, že založil mužstvo Draci Liberec. Ti později měli i mládežnické kategorie. Poté se spojili spolu s Crazy Liberec a vznikl v podstatě FBC Liberec "dnešní podoby".

Jak si přišel do styku s florbalem?

„S florbalem jsem přišel do styku v roce 1996, když jsme dělali reportáž pro TV Genus o florbalu jako o novém sportu. Tenkrát mě o to požádal Tomáš Erben, se kterým jsem hrál házenou. Navíc jsme se dohodli na propagaci a propagačním turnaji pro média. Na hale Kort se uskutečnil turnaj, kde hrály fotbalové týmy Liberce a Jablonce, dále pak Crazy Boys Liberec, Crazy Girls Liberec a mužstvo novinářů.“

Víme, že v roce 1996 nezůstalo pouze u jedné reportáže a jednoho turnaje, co bylo dál?

„Florbal se mi hned zalíbil. Požádali jsme tehdejšího prezidenta Tomáše Erbena, jestli by nás nemohl přihlásit jako "běčko". V té době se ale "B" tým již tvořil, tak jsme byli přihlášení jako Draci Liberec. Ve třetí lize jsme se pak právě s "běčkem" utkali. Ten rok jsme se ve třetí lize udrželi. Hned v úvodu jsem si vyzkoušel roli hrajícího trenéra.“

Co bys popřál klubu k výročí 20 let?

„Popřál bych, aby se ženy vrátily na pozice, ve kterých bývaly. No a mužům, aby opustili pozice play down a aby hráli play off, a rozhodně lépe než z osmého místa.“

13. „TALENT SAMOTNÝ NESTAČÍ, DŮLEŽITÁ JE TVRDÁ PRÁCE,“ SHODUJÍ SE SESTRY PETRA SKRUŽNÁ A ZDENKA SYPTÁKOVÁ

Petra a Zdenka Chybovy společně válčily za tým Crazy Girls FBC Liberec pod taktovkou svého otce a trenéra v jedné osobě Zdeňka Chyby. Obě mají na kontě 6 titulů mistryň ČR s Libercem, Petra přidala ještě sedmý titul s Tatranem Střešovice. Obě se zúčastnily několika MS žen, bodovaly v anketách florbalistka roku a gólmanka roku, kde se Zdenka umístila na druhém místě. Mezi své úspěchy obě řadí 2. místo na Czech Open 2003. Ve florbalových dresech reprezentovaly Liberec dlouhých 10 let. Petra si na část jedné sezóny „odskočila“ do Finska. Dnes jsou již obě vdané, Petra se provdala za Zdeňka Skružného, známého trenéra reprezentace, který vedl i tým libereckých mužů. Zdenka si vzala Martina Syptáka, který působil v dresu Liberce ještě před dvěma roky.

Jaký podíl na vašem úspěchu měl u vás talent a jaký podíl měla tvrdá práce a píle?

Zdenka Syptáková

Petra: „Talent na míčové sporty jsem zdědila po rodičích, kteří oba hráli velmi dobře basketbal. Sami ze sportu věděli, že jen talent nestačí, takže mi to od mala vštěpovali. Když jsem potom běhala na lyžích a hrála florbal, věděla jsem, že když nebudu pořádně trénovat a sama si i mimo tréninky přidávat, bude to stačit jen na nějaký průměr a to jsem nechtěla. Toužila jsem se dostat do reprezentace a udržet se tam.“

Zdenka: „Fiha Tak 30% talent a zbytek píle? Míček jsem díky basketbalu uměla chytat vždycky, ale florbalový míček? To byl občas pekelný oříšek!“

Co byste popřály klubu k výročí 20 let?

Petra: „Aby se tady v Liberci v konkurenci ostatních sportů udržel minimálně na stejné úrovni jako teď. Ráda bych mu popřála, aby se dostal ještě výše, ale nevím, jestli je to vůbec v současné době možné.“

Zdenka: „Aby se udrželo dobré jméno klubu, aby byl dostatečný počet hráčů a hráček. Aby se našli sponzoři, kteří dopomohou týmům bojovat o nejvyšší pozice a aby byly nejvyšší pozice (opět) získány.“

Petra Skružná

12. „V HOŘICÍCH JSEM BYL NEJSTARŠÍ, TAK JSEM ZAČAL TRÉNOVAT,“ ŘÍKÁ VIKTOR KOLÁŘ

Viktor Kolář začínal s florbalem v Hořicích, kde se od začátku ujal kormidla jako trenér týmu. Postupem let se může pochlubit řadou trenérských úspěchů. Během své kariéry mu prošly pod rukama prakticky všechny kategorie, vrcholem byla jeho anabáze u mužů FBC Liberec, kteří pod jeho vedením odehráli zatím nejlepší sezonu v extralize. Tehdy v ročníku 2007/2008 posbíral tým Liberce skvělých 41 bodů, přičemž v základní hrací době ztratil jen čtyři (!) utkání.

Jak jsi přišel do styku s florbalem?

„K florbalu jsem se dostal v roce 1998 v Hořicích. Začínal jsem v obraně a postupem času jsem zjistil, že jsem mnohem lepší než ostatní, tak jsem radši přesedlal na trenérskou kariéru (rozesměje se). Ne, vážně, tým se rozrůstal a potřeboval pevné vedení. No a já jakožto nejstarší jsem se toho ujal.“

Takže jsi v podstatě hned působil jako trenér. Jak tvoje trenérská kariéra pokračovala?

„Posléze jsem se přestěhoval do Černilova u Hradce Králové a začal jsem trénovat v Hradci. V té době jsem se věnoval i kariéře rozhodčího. Pískal jsem ve dvojici s Petrem Rezkem z Jaroměře. Ten mě později přetáhl k trénování mládeže právě v Jaroměři.“

Od mládeže v Jaroměři na post extraligového trenéra Liberce. Jak došlo k tomuto kroku?

„S mládeží Jaroměře jsem jezdil po mnoha turnajích. Na jednom mě oslovil Tomáš Erben a přišlo stěhování do Liberce. Nejdříve jsem na severu Čech trénoval starší žáky a působil jsem rovněž jako šéftrenér klubu. Na této pozici jsem vydržel až do svého odchodu. Poté jsem trénoval v Liberci ženy, následoval další rok s trénováním mládeže a poté už šel u mužů FBC.“

11. „UPLAKÁNCI Z LIGY JEŠTĚ NEVYMIZELI, ALE KDYŽ SI VZPOMENU NA MINULOST, MUSÍM SE SMÁT,“ ŘÍKÁ JAN HAVRDA

Na dnešní den jsme si pro Vás připravili rozhovor s Janem Havrdou. Rozhovor, spíše povídání jednoho z nejzkušenějších florbalistů, který kdy oblékal liberecký dres. Havrda spojil svůj florbalový život s klubem ze severu Čech. Kromě hráčské kariéry se rovněž podílel na chodu klubu jako trenér mládeže. Později se oženil s bývalou hráčkou Crazy Girls Liberec Oxanou Shamaninou, se kterou momentálně žije.

Jak se podle tebe florbal změnil, respektive v čem nejvíce?

„Tak samozřejmě se změnil oproti počátkům v rychlosti a síle. To je dáno podstatně vyššími tréninkovými dávkami než před patnácti lety. Skvělé je, že dnes už nikdo nepochybuje o potřebě důrazné a zdravě tvrdé hry. „Uplakánci“ sice ještě úplně nevymizeli, ale když si vzpomenu na to množství v domácí lize neustále plačících hráčů, často i reprezentantů, tak se musím už jen smát. Na všechno je méně času, střely jsou prudší, taktika týmů vyspělejší. Rád bych také připomenul tu ohromnou změnu, jak je florbal v dnes vnímán – dříve například někteří správci nechtěli florbalisty pouštět do hal, že prý ničí podlahu. Tedy pokud vůbec nějaké haly byly k dispozici. Dnes v Liberci máme pro florbal více než ucházející zázemí.“

Co bys popřál klubu k výročí 20 let?

„No samozřejmě jen to nejlepší! Nejlépe do pěti let šest titulů. Přál bych si, aby mladí talenti nikam neutíkali a poctivě pracovali a postupně, opakuji postupně, přebírali zodpovědnost za vývoj v klubu a týmech. A těm, co přichází, aby pochopili, že Liberec nikdy nebyl a snad nebude vděčná prodejná děvečka, kterou lze využít a pak se k ní neznat.“

10. „LONI TO PRO MĚ BYL JEDEN Z NEJTĚŽŠÍCH ROKŮ, LETOS DOSTALA PŘEDNOST RODINA,“ ŘÍKÁ TOMÁŠ FIALA

Tomáš Fiala patří v Liberci mezi opravdové osobnosti. Jako člověk prošel severočeským florbalem v podstatě ve všech pozicích, které může tento sport nabídnout. Od hráče přes trenéra až k asistentovi mužského týmu.

Před rokem jsi navíc působil jako asistent trenéra mužů s Lukášem Nesměrákem. Jak na tento rok vzpomínáš? Co ti dal, popřípadě vzal?

„To byl jeden z mých nejnáročnějších roků. Mé dny se zkrátily do činnosti: spát, pracovat, florbal, cestování. Pak tam byla rodina a děti. Když jsem všechno naráz nestíhal, musel jsem třeba týden přestat trénovat nebo zpomalit jinou věc, neměl jsem na nic čas. Ale na druhou stranu to byla zábava a velká zkušenost. Víím, že bych dělal některé věci jinak, ale jsem rád, že jsem to mohl zažít. Letos dostala přednost rodina a to je velká radost a také krásné výzvy (úsměv).“

Takže narážíme na klasický problém. Pokud je florbal sport s nulovou (minimální) odměnou, tak jsi i sám na sobě cítil, že jsi tomu nemohl dávat maximum, i když bys chtěl, je to tak?

„Tak tohle je bohužel jasné. Člověk tomu nemůže dát maximum. Respektive dá se odpovědět i jinak - může tomu dát maximum, ale musí být pro to ochoten a schopen obětovat jiné věci. On mu ten florbal zase něco dá zpět. Někdy se ty životní cesty člověka a florbalu rozejdou a někdy spojí, ale to je život. Dokud se člověk relativně stará sám o sebe a má zázemí v rodině, tak to jde.“

Co bys popřál klubu k výročí 20 let?

„Sportovní úspěchy jsou přáním, které je jasné. Chtěl bych ovšem klubu popřát, aby měl vždy dostatek nadšených lidí, kteří se o florbal chtějí aktivně starat i mimo hřiště. Nechci tady psát sáhodlouhý seznam, protože těch lidí je opravdu hodně za 20 let. Ale pokud bych to měl napsat jednou větou tak přeji, toto: Ať má klub vždy svého nadšeného a zapáleného Tomáše Erbena nebo Frantu Příhodu.“

9. „NABÍDKY ZE ZAHRANIČÍ JSEM MĚLA, ALE MÉ SRDÍČKO VŽDY PATŘILO LIBERCÍ,“ ŘÍKÁ LENKA BARTOŠOVÁ

Lenka Bartošová. Dlouholetá opora zadních řad Crazyn. Několik sezon dokonce nastupovala s kapitánskou páskou a během její aktivní kariéry byla obávanou hráčkou extraligy žen. Když před sedmnácti lety vzala do ruky florbalu, vůbec ještě netušila, jak dlouhá a úspěšná kariéra jí čeká. Baryna se pyšní šesti mistrovskými tituly, nastoupila na několika MS žen a mezi úspěchy sama řadí i 4. místo na MS žen ve Švédsku 2009. Dnes již čtvrtým rokem trénuje svoje nástupkyně, ženy FBC Liberec, které se dále pyšní přídomek Crazy Girls. Letos nastoupila do několika pohárových utkání.

Proč jsi někdy nezkusila zahraniční angažmá, nelákaly tě nějaké kluby do ciziny?

„V zahraničí jsem nehrála. Nabídky jsem měla třeba do Finska, dokonce jsem tam byla týden na vyzkoušení. Ale jsem srdcař a mé srdíčko vždy patřilo Liberci, tak jsem tu zůstala.“

Co tě vedlo k myšlence začít trénovat?

„Trénovat jsem začala, už v době, kdy jsem hrála za Jablonec. Tam jsem pomáhala spoluhráčkce, která trénovala mladší žáky. A chytlo mě to hned po prvním tréninku.“

Co bys popřál klubu k výročí 20 let?

„Liberci přeji, aby tu byli trenéři, kteří tomu rozumí a dostali Liberec opět na výsluní. Také přeji spoustu lidí, kteří se budou starat o pořádnou základnu, protože bez ní to nejde a nikdy nepůjde. Liberec bývala florbalová velmoc a já doufám, že se jí opět stane.“

8. „DO DALŠÍ ÚROVNĚ SE FLORBAL POSUNE AŽ PO PŘÍSUNU FINANCI DO KLUBŮ,“ ŘÍKÁ DAVID DERKA

David Derka přišel do Liberce jako mladý kluk, který po ukončení studia v Ústí nad Labem hledal místo pro svoje uplatnění. Přestupem do FBC začala pro Déru nová životní etapa, která trvala prakticky celou jednu dekádu. Z našeho povídání se nakonec vyklubala rozsáhlá zpověď. Přečtěte si nyní, co za těch deset let David v Liberci zvládl, jak se do Liberce vůbec dostal, či jak se mu zamlouval metr rozhodčích v minulosti a které sudí má rád.

Od roku 2004 jsi byl hráčem Liberce. Hrál jsi florbal až do roku 2013 - jakým vývojem si tento sport prošel?

„Před angažmá v Liberci jsem působil ještě v Ústí, kde jsem hrál za tamní USK. Florbal vlastně hraji už od roku 1998, z toho od roku 2001 v nejvyšší soutěži. Vývojem si tento sport prošel obrovským. Poslední roky ale zůstává na stejné úrovni. Do další úrovně se posune, až po přísunu více financí do klubů.“

Kromě florbalu jsi hrál ještě hokej. Proč nakonec dostal přednost děrovaný míček a ne černá guma?

„Florbal jsem kombinoval s hokejem několik let. Ze začátku jsem bral florbal jako doplňkový sport, ale po přestupu do Liberce a studování místní univerzity se role obrátily.“

Co bys popřál klubu k výročí 20 let?

„Popřál bych FBC co nejvíce lidí, kterým klub není lhostejný, a jsou mu ochotni obětovat svůj čas, finance či jinou pomoc.“

7. „POTKAL JSEM V LIBERCI SPOUSTU SKVĚLÝCH HRÁČŮ, TRENÉRŮ I „BAFUŇÁŘŮ“, TO JE MOŽNÁ VÍC NEŽ VÝSLEDKY,“ ŘÍKÁ ZDENĚK SKRUŽNÝ

Zdeněk Skružný byl přímo u zrodu florbalu. Jak sám vypráví, vše v Čechách vyrůstalo na zelené louce. Později se přes Tatran, reprezentaci a finskou Loviisu dostal až do Liberce. Na severu Čech působil jako trenér mužského „A“ týmu, navíc pomáhal jako šéftrenér klubu. Staral se o výchovu trenérů a pomáhal například i při loňské záchraně juniorů FBC Liberec v nejvyšší soutěži.

Měl jsi od začátku jakýsi cíl nebo vizi, že bys to chtěl dotáhnout tak vysoko, nebo to v průběhu let vyplynulo?

„Na začátku jsem si chtěl vyzkoušet mé teoretické znalosti studia trenérství v praxi na dospělých. Ještě několik let potom jsem trénoval zároveň florbal a hokej. Jenže jsme chtěli začít dělat i florbal jako ostatní sporty – tak jsme začali zavádět pravidelné dětské soutěže, řadit děti do věkových kategorií, připravili jsme trenérské kurzy. Všechno, co dneska běží, začínalo od nuly, na zelené louce. To si málokdo z dnešních hráčů uvědomí, pro ně je už vše samozřejmost.“

Na čem pracovat, abychom se Švédům postupem času vyrovnali? Kde nejvíce přidat a jaký by mohl být recept toho dosáhnout?

„Největší problém je objem přípravy. V Čechách trénujeme 3–4x týdně, ve Švédsku 10–12x. Řekněme 4–5 týmových tréninků a k tomu další individuální. Na rozvoj kondice nebo některých florbalových dovedností můžou hráči pracovat individuálně, záleží jen na tom, co chtějí ve florbale dosáhnout. A také v ostatních zemích NENÍ florbal profesionální sport. Vše je jen o vztahu ke sportu, srovnání životních priorit (určitě práce a škola na prvním místě), vždyť i u nás jsou příklady, že lze skloubit florbalový a osobní život (Lukáš Nesměrák, Milan Fridrich, Radim Cepek a mnoho dalších).“

Co bys popřál klubu k výročí 20 let?

„Zapálené hráče, děti a rodiče, vzdělané a pracovitě trenéry, nadšené činovníky a také daleko větší podporu města.“

6. „NIKDY JSEM SE NEBÁL ZKUSIT NĚCO NOVÉHO,“ ŘÍKÁ LIBOR DINGA

Libor Dinga přišel na sever Čech před sedmi lety jako kondiční trenér, přičemž slovo florbal prakticky neznal a nepoužíval. Nyní si už nedovede představit den, ve kterém by naopak slovo florbal nepoužil. Postupně se přes asistenta mužů "A" a marketingového pracovníka FBC Liberec dostal až k reprezentaci a práci přímo na Unii.

Libore, pověz nám, jak ses vůbec dostal k florbalu ?

„K florbalu jsem se dostal přes svého trenéra z atletiky Petra Jeřábka. Volal mu tehdejší prezident Tomáš Erben, jestli by neudělal letní přípravu. Petr na to neměl čas, tak předal kontakt na mě. V KFC jsme se s Tomem domluvili a tím má spolupráce s FBC trvá dodnes.“

Co jsi od toho očekával?

„Velká očekávání jsem neměl. Bral jsem to jako zajímavou zkušenost.“

Měl jsi od začátku vizi — cíl — že bys chtěl u florbalu vydržet a třeba to dotáhnout někam výš, třeba tam, kde teď jsi? Nebo to vše byla jen souhra okolností?

„V počátku byl můj cíl hráče dobře fyzicky připravit do sezóny. A tím ten můj florbalový životopis začal. Co se týče FBC, nejprve jsem mimo fyzické přípravy dělal Viktoru Kolářovi asistenta, začal jsem připravovat věci k propagaci a organizaci zápasů. Později přišel do Liberce Zdeněk Skružný, který mě zapojil do trenérských školení. Následně ČFbU vytvořila post marketingového pracovníka, který jsem za klub vykonával.“

Byl jsem v týmu, který pořádal Superfinále. Od loňského roku působím na pozici kondičního trenéra pro reprezentaci a od září ještě na pozici vedoucího úseku reprezentace. Nevím, jestli to nazvat jako souhru okolností, spíš jsem se nikdy nebál zkusit něco dalšího a takto to dopadlo.“

Co bys popřál klubu k výročí 20 let?

„Libereckému florbalu bych popřál spoustu nových členů. Co nejvíce šikovných dětí, které v následujících letech potlačí liberecký bob. Mužům návrat na příčky, který znamenají play off a ženám medailové příčky. Hlavně ať to všechny baví a naplňuje je to. A vedení další šikovné lidi, kteří nám s tím pomohou.“

5. „CHTĚLA JSEM VE ŠVÝCARSKU UKÁZAT, ŽE ČEŠI NEJSOU NIEMANDI,“ ŘÍKÁ DANA NESMĚRÁKOVÁ

Dana Nesměráková začínala s florbalem na současné poměry v pozdním věku. Přesto se velmi brzy vypracovala v jednu z klíčových opor libereckého týmu žen. Svou kariéru navíc obohatila velmi úspěšným pobytem ve Švýcarsku. Pro celý klub je však Dana známá pod přezdívkou Charlie.

Jak se ti tam líbilo švýcarské angažmá?

„Holky v Sense Taffers byly naprosto skvělé, byly jsme jako rodina. Bohužel vedení klubu toho naslibovalo, ale svých slibů nedostalo, nakonec po pouhém měsíci našeho pobytu nám chtěli koupit letenky, abychom jeli domů. To jsme odmítli a bojovali. Lukáš (Nesměrák – pozn. redakce) hrál druhou nejvyšší ligu, měl naprosto geniální trenéry, jen o skóre nepostoupili do NLA. Díky

tomuto angažmá se dostal do reprezentace. Já jsem měla úplně jiné starosti. Hrály jsme o záchranu v NLA, což se nám nakonec povedlo, ale ten tým se po této sezóně stejně rozpadl. Další sezónu jsme přestoupili do Zug United, a to už byly naše podmínky na velmi dobré úrovni a měli jsme se docela dobře. Florbalově sezónu v Zugu řadím mezi mě nejlepší. Když mě představovali týmu, tak mě vůbec neznali, bylo jim úplně jedno, že jsem reprezentant ČR, mistr ČR. Řekla jsem si: „Tak to teda ne! My z Čech nejsme žádní niemandi.“ Chtěla jsem jim ukázat, že na ně mám. Jejich tréninky měli neuvěřitelnou úroveň, velmi kvalitní, rychlé. Netrvalo dlouho a já se dostala do první lajny, trenéři mě posílali do přesilovek. Strašně se mi dařilo, byla jsem nejlepší z týmu v kanadském bodování, a to jsme v týmu měli řadu švýcarských reprezentantek. Do poslední chvíle jsme hrály o finále, nakonec jsme skončily třetí.“

Co bys popřála klubu k výročí 20 let?

„FBC Liberec bych přála v první řadě mnohem lepší podporu od města. Dále stále nové a talentované hráče. Lidi, kteří jsou ochotni (bohužel stále) zadarmo pomáhat klubu – trénování dětí, organizování zápasů. A nakonec – TITUL u elitního týmu mužů či žen, ten už tu dlouho nebyl.“

Vše nejlepší, FBC Liberec!!!“

4. „TRÉNUJI JIŽ OD PRVNÍHO ROKU, CO JSEM ZAČALA HRÁT,“ ŘÍKÁ BLANKA PROCHÁZKOVÁ

Blanka Procházková je velmi důležitá součást FBC Liberec. Stará se o chod klubu z pozice sekretářky. Má hokejové zkušenosti a i florbal hrála na nejvyšší úrovni. Měl o ní zájem i Liberec, ale vzhledem k tomu, že pochází z Kadaně, se rozhodla aktivně působit v Praze. Nakonec jí stejně severní vítr doval až k nám. Hned od začátku své florbalové kariéry zároveň trénuje.

**Spoustu rodičů a dětí tě zná jako trenérku. Jak dlouho už trénuješ?
Trénovala jsi vždy jen děti nebo máš zkušenosti i s dospělými?**

„Trénuji již od prvního roku, co jsem začala hrát – od r. 1998. Prošla jsme opravdu vším, od přípravek přes juniory, juniorky a pak ženy i muže.“

Kterou kategorii máš jako trenérka nejradši?

„Přípravka. Tyto děti jsou totiž neskutečně nevyzpytatelné. (úsměv) A pak muži, ale pokud chtějí být lepší než ti ostatní.“

Co bys popřála klubu k výročí 20 let?

„Aby město, kraj nebo kdokoliv postavil Liberci halu (nebo povolilo rozšířit ZŠ Dobiášova), zaslouží si to nejen florbal, ale i jiné halové sporty, je to nepřírozené, že město, které má cca 100.000 obyvatel nemá svou městskou sportovní halu. A když se nikdo nenajde, budu přát, aby se nám to povedlo ze zdrojů EU nebo i jiných státních dotací. Dále pak další lidí, kteří budou pro FBC žít, aby měl dostatek trenérů, dětí a nadšených rodičů – prostě velkou sportovní rodinu s velkým srdcem.“

4. „CHCEME STAVĚT NA ODCHOVANCÍCH,“ ŘÍKÁ FRANTIŠEK PŘÍHODA

Co bys popřál klubu k výročí 20 let?

„Dvacítka je věk, kdy je běžný člověk téměř samostatný. FBC Liberec je samostatné od samého počátku, zcela jistě překonalo období miminkovských a dětských let. Je to již dospělý mladý hoch, který však potřebuje dozrát a odolat všem životním nástrahám. Přeji, aby FBC Liberec proplul těmito nástrahami a dokázal se posunout k dalšímu životnímu rozvoji. Florbal je stále tvrdě amatérský sport. Všichni, kdo ho dělají v jakékoliv formě, ho musí dělat proto, že je to baví.

Toto platí pro všechny – prezidenta, sekretáře, trenéry, hráče i hráčky nevyjímaje. K radosti z jakékoliv činnosti je nezbytná vzájemná interakce a kladná zpětná vazba. Pro hráče od diváků, pro trenéry od svěřenců, pro funkcionáře úspěšnost klubu.

Takže všem zúčastněným na všech pozicích právě takovou odezvu a vnitřní spokojenost. Klubu přeji stabilitu, nejlepší možné podmínky pro vlastní činnost, širokou základnu, nejšikovnější trenéry pro všechny kategorie a chytré a pracovitě činovníky.

A nakonec využiji této příležitosti a poděkuji všem, kteří se na činnosti klubu jakýmkoliv způsobem podíleli a podílejí. Bez jejich úsilí, péle a péče by se FBC Liberec nerozrostlo do dnešní velikosti a sportovních úspěchů by nedosáhlo.

Děkuji a přeji příjemné oslavy 20 let.“

3. „LIBEREC MILUJI A LIDÉ VĚDÍ, ŽE JSEM ZA NĚJ VŽDYCKY DÝCHAL A HLAVNĚ BOJOVAL,“ ŘÍKÁ LUKÁŠ NESMĚRÁK

Lukáš Nesměrák je velmi respektovaným hráčem. Nejen v Liberci, ale i v reprezentaci a rovněž v zahraničí. Lukáš si během své kariéry vyzkoušel švýcarské angažmá. V současnosti je navíc již druhým rokem hlavním trenérem mužského "A" týmu FBC Liberec.

V Liberci jsi postupem času hodně vyčníval, dostal ses i do reprezentace. Bral jsi to jako čest, svým způsobem reprezentovat Liberec "ve světě"?

„Já na Liberec nikdy nedať dopustit, protože nám tady nikdy nikdo nic nedaroval. Liberec miluji a lidé vědí, že jsem za něj vždycky dýchal a hlavně bojoval. A doufám, že jsme ho s Charlie (manželka Dana Bursová – pozn. redakce) trošku proslavili i ve Švýcarsku.“

Vzal sis ze švýcarské anabáze hodně poznatků do další fáze tvé kariéry?

„Určitě jsem se toho hodně naučil od trenérů v SenseTafers. Byli opravdu dokonalí. Třeba co se týče týmové motivace a týmového ducha, dělali jsme spoustu skvělých věcí. Ty děláme i s kluky v A týmu při rozhodujících zápasech sezony. Letos zase něco přichystáme.“

Co bys popřál klubu k výročí 20 let?

„Přál bych mu, aby byli jeho hráči hrdí, že za něj mohou hrát. Aby tak působili na své známé a tím zvyšovali renomé klubu. Vždyť jsme opravdu jeden z nejslavnějších klubů české historie. Přál bych mu, aby už hráči a hráčky nikam neodcházeli. Přál bych Liberci superfinále žen nebo mužů. Přál bych mu... skvělou budoucnost.“

2. „DOUFÁM, ŽE SE FLORBAL DOSTANE NA OLYMPIÁDU, ZASLOUŽIL BY SI TO,“ ŘÍKÁ ZDENĚK CHYBA

Ve florbalovém Liberci působil přes 10 let, jeho jméno je spjato se všemi ženskými tituly. Málokdo však ví, že se k florbalu dostal čirou náhodou. Když před 14 lety přijal nabídku Tomáše Erbeny na asistenta trenéra, vůbec netušil, jaké momenty ho čekají a jakých úspěchů dosáhne.

Za svou trenérskou kariéru jste s ženami slavil mnoho úspěchů, titulů. Který úspěch byl pro vás nejvýznamnější a proč?

„Druhý titul! Byla to série s Tatranem, dohrávali jsme s torzem týmu. Byli jsme se třemi hráčkami v nemocnici. Přijeli jsme do Prahy, ve vestibulu haly jsme potkali Radima Cepka a ten vyrukoval s tím, že už dal pro Tatran chladit šampaňské (pozn.redakce - stav na utkání byl 1:0 ve prospěch Tatranu a hrálo se na dva vítězné zápasy). Zápas jsme i přes obrovskou marodku vyhráli a pak i ten rozhodující.“

A druhý moment byl v roce 2004, kdy celou sezónu chytala za Crazyny Andy Rejmanová, protože dcera Zdeňka byla zraněná. Stav finálové série s Tatranem byl 2:2, pátý rozhodující zápas šel do nájezdů a my jsme na ně postavili Zdeňku, protože jsme tušili, že to soupeře rozhodí. Stalo se a rozhodující nájezd dávala má druhá dcera Petra. Od té doby nejezdila moje manželka Milena na zápasy.“

Jak hodnotíte rozvoj florbalu v ČR v posledních letech?

„Je to úžasný, je vidět, že zastihuje některé sporty, které nemají mládežnické základny. Doufám, že se dostane florbal taky na olympiádu, protože by si to zasloužil.“

Co bys popřál klubu k výročí 20 let?

„20 titulů.“

1. „MÁME TU SPORTOVNÍ KLUB, NA KTERÝ MŮŽE BÝT LIBEREC PRÁVEM HRDÝ,“ ŘÍKÁ TOMÁŠ ERBEN

Tomáše Erbena můžeme označit za otce florbalu v Liberci. Tento člověk stál u zrodu klubu a do "florbalového světa" přivedl nespočet kluků, dívek, žen i mužů. Bližší představování populárního Náčelníka již není potřeba, přejeme Vám příjemné čtení.

Jak jsi přišel do styku s FBC Liberec?

„Tak, že už mě nebavilo dělat hokejbal absolutně bez podpory ze strany Města Liberce a když jsem v televizi viděl reportáž z prvního ME ve florbale, rozhodl jsem se založit tým.“

Napadlo tě na začátku, že budeš po několik let v podstatě stavebním kamenem týmu?

„No upřímně jsem to věděl, měl jsem vizi, cíl a modlil jsem se, aby mě kluci z hokejbalového týmu Crazy Boys Hanychov podpořili a následovali. Díky několika jednotlivcům, na které se začali nabalovat další nadšenci, se nám podařilo vybudovat jeden z největších klubů v ČR. A já bych jim za to rád poděkoval.“

Napadá tě se k florbalu vrátit ať už jakýmkoli způsobem?

„Přiznám se, že koučování mě chybí. Trénování bych však díky času, který rozdělují mezi práci a rodinu, dlouhodobě nezvládal. Neříkám, že až Ondra povyroste, nepřiložím zase ruku k dílu u elévů. Ale protože jsem Baryně (trenérka Lenka Bartošová – pozn. redakce) na začátku sezony slíbil, že jí pomůžu v play off s extraligovými ženami, můžete mě zahlédnout v akci po jejím boku už posledním domácím zápase s ELITE Praha.“

Co bys popřál klubu k výročí 20 let?

„Tak předně, aby měli všichni, kteří jsou s ním spojeni FBC Liberec v srdci a florbal žili, tak jako stará parta Crazy Girls, která udělala šest titulů v řadě. Trenérům pevné nervy a svěřence, kteří budou táhnout za stejný konec provazu jako oni, protože ta radost a pár okamžiků společné radosti je víc jak všechny peníze světa. Hráčům pokoru k trenérům a vedení klubu, bez kterých by jen těžko mohli růst, být vidět a plnit si své florbalové sny. Rád bych poděkoval všem, kteří pro klub FBC dýchali za posledních 20 let, bafíkům, trenérům, hráčům, rodičům a sponzorům, že díky nim tu máme sportovní klub, na který může být Liberec právem hrdý.“

SÍŇ SLÁVY KLUBU FBC LIBEREC

Síň slávy byla oficiálně otevřena v rámci oslav k 15-ti letému výročí vzniku klubu v roce 2009. Do síně slávy byly uvedeny následující osobnosti libereckého florbalu:

Václav Vrána

Tento muž byl v FBC Liberec od samého začátku. Byl jeho velmi důležitou součástí. Bohužel minulý rok v listopadu zemřel.

František Christián

Jeden ze zakládajících členů klubu, centr první formace a nyní jeden ze stavebních kamenů veteránského týmu, který v loňském roce získal bronzové medaile.

Libor Sedlmajer

Další z první generaci hráčů FBC Liberec, který přešel k florbalu spolu s ostatními z hokejbalu (Crazy Boys Hanychov). Dlouhé roky jeden ze střelců týmu, který těžil gólově ze spolupráce s Janem Havrdou.

Jan Havrda

Známý tahoun FBC a dlouholetá opora týmu s přinášející zkušenosti. Celou svoji aktivní kariéru strávil v FBC Liberec, kde pomáhal také s trénováním mládeže.

Radek Erben

Dlouholetý mecenáš mužského A týmu, který je přímo podepsán pod doposud největšími úspěchy a play off umístění mužů. Díky němu se mohli uskutečnit nákladné přestupy posil pro extraligový A-tým.

Radka Vondrová

Radka Vondrová, za svobodna Nečásková, pětinasobná mistryně ČR s FBC Liberec, bronzová a stříbrná medailistka nejvyšší ženské ligy.

Jitka Černá

Její aktivní kariéra trvala 11 let, poslední sezónu odehrála v letech 2005/2006, ve které se zároveň stala šestinasobnou mistryní ČR.

SÍŇ SLÁVY KLUBU FBC LIBEREC

Do síně slávy u příležitosti oslav 20-ti letého výročí byli uvedeni následující osobnosti FBC Liberec:

Tomáš Erben

Zakladatel, dlouholetý prezident FBC Liberec, trenér týmů žen, mužů i mládeže, později hráč veteránského týmu. Dlouholetý člen VV ČFbU a trenér ženské reprezentace ČR. Bez jeho nasazení a dlouholeté činnosti by FBC Liberec nerozkvetlo do dnešní podoby. Vizionář, který dokázal určit FBC Liberec mapu cesty.

Zdeněk Chyba

Dlouholetý trenér ženského týmu, tvůrce ženských titulů ČR. Později i trenér ženské reprezentace ČR. Současně manažer, který zajistil nadstandardní podmínky pro fungování ženského týmu. Klidný lodivod, který vždy dokázal svůj tým dovést na nejvyšší příčky.

Petra Skružná (Chybová)

Šestinásobná mistryně ČR, účastnice několika MS žen, 10 let v dresu FBC Liberec

Dana Nesměráková (Bursová)

Jedna z klíčových opor Crazy Girls FBC Liberec, mistryně ČR, Reprezentatka ČR

Zdena Syptáková (Chybová)

Šestinásobná mistryně ČR, účastnice několika MS žen, 10 let v dresu FBC Liberec

Viktor Kolář

Trenér FBC Liberec, začínal u mládežnických týmů, vedl mužský tým FBC Liberec v nejúspěšnější sezóně v roce 2007/08, kdy se tým umístil na 5. místě. Veliký motivátor a sportovní nadšenec.

HISTORIE KLUBU OD ROKU 1994

1994

ZALOŽENÍ FBC LIBEREC

ZAKLADATEL: TOMÁŠ ERBEN, ROZHOVOR S NÍM ČTĚTE NA STRANĚ 23

PŘIHLÁŠKA DO ČFBÚ, PRVNÍ PRAVIDLA, PRVNÍ VYBAVENÍ SEHNAL TOMÁŠ NA CZECH OPEN
CRAZY BOYS LIBEREC

1995

PŘIDALY SE ŽENY A KAMARÁDKY, ZALOŽENÍ CRAZY GIRLS
PRVNÍ TRÉNINKY OD ZÁŘÍ 95, HALA NA KRÁLÁKU-KRÁLOVĚ HÁJI

1996 / 1997

PRVNÍ SOUTĚŽNÍ SEZÓNA ŽEN I MUŽŮ

OBA TÝMY HRÁLY NEJVYŠŠÍ LIGU- 1.FLORBALOVOU LIGU MUŽŮ, 1. FLORBALOVÁ LIGA ŽEN

CRAZY BOYS A CRAZY GIRLS LIBEREC

MUŽI: 10. MÍSTO

ŽENY: 6. MÍSTO

1997 / 1998

MUŽI: 10. MÍSTO, BARÁŽ

ŽENY: 3. MÍSTO

POSTUPNÉ ZAKLÁDÁNÍ MLÁDEŽNICKÝCH KATEGORIÍ

JUNIOŘI BRONZ

1998 / 1999

MUŽI: 11. MÍSTO, SESTUP

ŽENY: 5. MÍSTO

1999 / 2000

MUŽI: 1. MÍSTO VE DRUHÉ LIZE, POSTUP ZPĚT DO 1. LIGY

ŽENY: 6. MÍSTO PO PLAY OFF

JUNIOŘI CRAZY BOYS: 7. MÍSTO PO ZÁKLADNÍ ČÁSTI

HISTORIE KLUBU OD ROKU 1994

2000 / 2001

MUŽI: 7. MÍSTO, PLAY OFF

ŽENY: 1. MÍSTO, 1. TITUL

MUŽI NÁZEV „FBC LIBEREC“

JUNIORKY - 7. MÍSTO, JUNIOŘI - 9. MÍSTO

2001 / 2002

MUŽI: 12. MÍSTO, SESTUP, OSMIFINÁLE POHÁRU

ŽENY: 1. MÍSTO, 2. TITUL

RADKA NEČÁSKOVÁ ZVOLENA V PREMIÉROVÉM ROČNÍKU ANKETY FLORBALISTKOU ROKU, 3. MÍSTO P. CHYBOVÁ A 5. MÍSTO OBSADILA J. DRBOHLAVOVÁ

ŽENY- ÚČAST NA PMEZ, 5. MÍSTO

JUNIOŘI 9. MÍSTO, JUNIORKY 5. MÍSTO

2002 / 2003

MUŽI: 2. MÍSTO, 2. LIGA, POSTUP DO 1. LIGY, ČTVRTFINÁLE POHÁRU

ŽENY: 1. MÍSTO, 3. TITUL, PMEZ 6. MÍSTO, PMEZ SE KONAL V LIBERCI

JUNIOŘI 9. MÍSTO, JUNIORKY 3. MÍSTO

VLÁDA NEVRKLA MS JUNIORŮ - 1. MEDAILE ČESKÉHO FLORBALU - BRONZ

2003 / 2004

MUŽI: 9. MÍSTO, 0 UDRŽENÍ

ŽENY: 1. MÍSTO, 4. TITUL, PMEZ 4. MÍSTO

JUNIORKY 4., JUNIOŘI 12. 0 UDRŽENÍ

2004 / 2005

MUŽI: 10. MÍSTO, 0 UDRŽENÍ

ŽENY: 1. MÍSTO, 5. TITUL, VÍTEZ POHÁRU, PMEZ 4. MÍSTO

JUNIORKY 7., JUNIOŘI 2. LIGA

2005 / 2006

MUŽI: 11. MÍSTO, FORTUNA EXTRALIGA-FE (DO TÉ DOBY POUZE 1. LIGA MUŽŮ), POHÁR OSMIFINÁLE

ŽENY: 1. MÍSTO, 6. TITUL, 2. MÍSTO POHÁR, PMEZ

JUNIORKY 4. MÍSTO, JUNIOŘI 2. LIGA-VÍTEZ, POSTUP

HISTORIE KLUBU OD ROKU 1994

2006 / 2007

MUŽI: 11. MÍSTO, PLAY DOWN, FE, ČTVRTFINÁLE POHÁRU, MUŽI VÍTEZ NEELITNÍ KATEGORIE CO

ŽENY: 2. MÍSTO, EXTRALIGA ŽEN-EŽ (DO TÉ DOBY 1. FLORBALOVÁ LIGA ŽEN) PMEZ

JUNIOVKY 4. MÍSTO, JUNIOŘI 8. MÍSTO PO ZČ I PO PLAY OFF, DOROSTENCI 4. MÍSTO PO PLAY OFF

2007 / 2008

MUŽI: M-COM FBC LIBEREC, 5. MÍSTO, FE, OSMIFINÁLE POHÁRU

ŽENY: FBC LIBEREC ALIAZ CRAZY GIRLS 3. MÍSTO, EŽ, 2. MÍSTO POHÁR

JUNIOVKY 2. MÍSTO, JUNIOŘI 10., STARŠÍ ŽÁCI 4. MÍSTO MČR

2008 / 2009

MUŽI: M-COM FBC LIBEREC, 7. MÍSTO, FE

ŽENY: PRESTIGEMANAGEMENT FBC LIBEREC - 4. MÍSTO, EŽ

JUNIOŘI 9., JUNIOVKY 2. MÍSTO, STARŠÍ ŽÁCI 3. MÍSTO

2009 / 2010

MUŽI: GE-TRA FLOORBALL CLUB LIBEREC - 7. MÍSTO, FE

ŽENY: PRESTIGE FLOORBALL CLUB LIBEREC - 4. MÍSTO, EŽ

2. MÍSTO JUNIOVKY, JUNIOŘI 7

JUNIOVKY MS OLOMOUČ 2010 - 1. MEDAILE ŽENSKÉHO FLORBALU, Z FBC: SKOPKOVÁ, NĚMEČKOVÁ, BURDOVÁ, SURÁ, KABELÁKOVÁ, KONÍČKOVÁ,

2010 / 2011

MUŽI: FBC LIBEREC - 8. MÍSTO, FE

ŽENY: PRESTIGEMANAGEMENT FBC LIBEREC - 5. MÍSTO, EŽ

JUNIOŘI 5., JUNIOVKY 5. V DIVIZI

2011 / 2012

MUŽI: FBC LIBEREC - 11. MÍSTO, FE, MUŽI POHÁR OSMIFINÁLE

ŽENY: CRAZY GIRLS FBC LIBEREC - 5. MÍSTO, EŽ, 2. MÍSTO POHÁR

JUNIOŘI 11. UDRŽELI, JUNIOVKY 1. MÍSTO

ŽENY STŘÍBRNO NA AKADEMICKÉM MS: SKOPKOVÁ G.

HISTORIE KLUBU OD ROKU 1994

2012 / 2013

MUŽI: FBC LIBEREC - 11. MÍSTO, AUTOCONT EXTRALIGA

ŽENY: CRAZY GIRLS FBC LIBEREC - 5. MÍSTO, EŽ, SEMIFINÁLE POHÁR

JUNIOŘI 9., JUNIORKY 1. MÍSTO, STARŠÍ ŽÁCI 3. MÍSTO

2013 / 2014

MUŽE FBC LIBEREC ČEKÁ PLAY DOWN. DORAŽTE JE NA UTKÁNÍ PODPŮRIT!

ŽENY V LETOŠNÍM ROČNÍKU POSTOUPILY DO SEMIFINÁLE POHÁRU ČESKÉ POJIŠTOVNY

HISTORICKÉ MILNÍKY A ÚSPĚCHY

ŽENY CRAZY GIRLS FBC LIBEREC - TITULY MISTRYŇ ČR V LETECH

JUNIORKY FBC LIBEREC - TITULY MISTRYŇ ČR JUNIORKY 2011/12 A 2012/13, VICEMISTRYNĚ ČR ...

MUŽI FBC LIBEREC - 5. MÍSTO V SEZÓNĚ 2007/08

STARŠÍ ŽÁCI FBC LIBEREC – 3. MÍSTO NA MČR 2008/09 A 2012/13

1994 – ZALOŽENÍ KLUBU

PRVNÍ STŘELEC EXTRALIGY – LUKÁŠ NESMĚRÁK

100. BRANKA V EXTRALIZE

21.12.1997 – ONDRA ŠPULKA

TŘEBOŇ – LIBEREC 2:3; HRÁNO VE STŘEŠOVICÍCH, JEDNALO SE O 3. BRANKU

1000. BRANKA V EXTRALIZE

22.11.2009 – JAN DRNEC

OSTRAVA – LIBEREC 7:9; HRÁNO V OSTRAVĚ; JEDNALO SE O 1. BRANKU

NEJVVYŠŠÍ NÁVŠTĚVA, DLE DOSTUPNÝCH INFORMACÍ = PRVNÍ DOMÁCÍ UTKÁNÍ V PLAY-OFF

3.3.2001

LIBEREC VS. STŘEŠOVICE 2:8, KDE BYLO 800 DIVÁKŮ;

NEJVVYŠŠÍ VÝHRA

1.2.2009

LIBEREC VS. TŘINEC 11:1

NEJVÍCE BRANEK

22.10.2005

LIBEREC VS. TŘINEC 14:5

NEJTĚŽŠÍ PROHRA

2.11.2003

HAVÍŘOV – LIBEREC 17:5

30.9.2006

LIBEREC – FUTURE 2:14

PARTNEŘI